

244 Tisztelt Szerkesztőség!

A parkok társadalmi védelméről

Az utóbbi időben sokat olvashatunk a fővárosi parkokban folyó pusztításról. Az olvasók újabb és újabb levelei arra utalnak, hogy *nem elszigetelt jelenségről van szó*. A fővárosban sokhelyütt tapasztalható és folytonosan újabb és újabb károk keletkeznek. A jó érzésű olvasók felháborodottan panaszoznak, hogy pusztítják a növényzetet, letördelik a díszbokrok legszebb ágait, letaposkák a pázsitot és az élő sövényeket, rongálják a parkok berendezését stb. Hosszadalmas lenne felsorolni, hogy mi minden kárt okoznak a fővárosi közterekben.

A pusztítás okait kutatva, több ízben felmerült magyarázatként a *gyermek-játszóterek hiánya vagy a meglévők kicsinyisége*. A parkok védelme ott kezdődik, *hogy meg kell oldani a játszóterek problémáját*. A gyermekek számának megfelelő területet kell arra alkalmas helyeken kialakítani. Ha másképpen nem megy, akár a már parkosított területek egy részének feláldozásával is. Legyen inkább valamivel kisebb a zöldterület, ha ezzel helyreállítható az egyensúly. Nyilvánvaló, hogy az erőltetett parkosításnak nincs értelme: azt újra és újra elpusztítják és sem pénzzel, sem idővel nem lehet győzni a folytonos felújítást. Amellett *méltánytalan helyzetet* is teremt a gyermekek szempontjából. Ahol tehát ilyen egyenlőtlen helyzet áll fenn, igyekezni kell azt mielőbb megszüntetni. Ami viszont megmarad parknak, azt őrizni kell. *Társadalmilag is*. Vonatkozik ez már most is azokra a területekre, ahol van megfelelő játszótér, mégis a parkot pusztítják; vagy éppen a játszótér berendezését rongálják.

Budapest területén, a fővárosi tanács illetékes főosztályának közlése szerint, közel 10 millió négyzetméter gondozott parkterület van, melynek fenntartására a főváros évente több mint 25 millió forintot fordít. Erre a hatalmas területre 170 parkőr felügvel. Kiszámítható, hogy átlagosan milyen nagy terület jut egy-egy örrre. És vegyük figyelembe azt is, hogy túlnyomóan idősebb emberekről, nyugdíjasokról van szó, akik fűrgességben aligha versenyezhetnek a rongálókkal.

A megoldás módja csak az lehet, hogy segíteni kell a parkok őrzésében. *Társadalmi védelem alá kell helyezni a városi zöldterületeinket*. Az illetékes szervek ezt igénylik is. A panaszos levelekre adott válaszokban minden alkalommal kérték a társadalom segítségét

„A megbotránkozás önmagában nem elég. Még az sem, ha valaki tollat ragad s megírja a pusztítást, amit tapasztalt. Ezzel még, sajnos, nem lehet a további pusztításnak gátat vetni... Tenni kell. Segíteni kell. *Részt kell vállalni a parkok védelmében*... Csakis ez a módja a garázda elemek megfékezésének” — olvashattuk nemrég a Magyar Nemzetben. És nem hatósági válaszban, hanem olvasólevélben.

A parkok társadalmi védelme nem lehetetlen. A védelemnek azonban *szervezettnek kell lennie*. Ne egy-két ember szálljon szembe egy-két esetben a rongálókkal, hanem a jó érzésű emberek összessége, és minden lehető alkalommal. A lakosság részéről *áldozatvállalás*, a kerületi tanácsok részéről *hivatalos támogatás* szükséges. Táblák hirdessék ezekben a parkokban, hogy társadalmi védelem alatt állanak. A parkok önkéntes őrzőit része-

sítsék hatósági jogvédelemben és lássák el karszalaggal vagy jelvényvel. A munkába feltétlenül be kell vonni *az ifjúságot* is. Nagyon meggyőző lenne, ha a jó érzésű fiatalság maga lépne fel a többnyire ugyancsak fiatal rongálókkal szemben.

Követni kell a természetbarátok példáját, akik ország-szerte vállalták az erdők társadalmi védelmét. A *Társadalmi Erdői Szolgálat* levelét bizonyára sokan olvasták a lap augusztus 19-i számában. És valószínűleg felmerült többekben a gondolat, hogy valami hasonló szervezetet kellene létrehozni. Amit meg kellett és meg lehetett tenni érdeink (köztük a fővárosi parkerdők) védelmében, azt meg kell és meg lehet tenni parkjaink érdekében is. Álljanak össze itt

is a jó érzésű, áldozatkész emberek. Szervezzék meg egy-egy lakótelepi vagy valamelyik önálló park védelmét. Biztosan meg fogják kapni munkájukhoz a hatósági segítséget és védelmet. A *Magyar Természetbarát Szövetség* már említett erdei szolgálata is szívesen ad tanácsot, útbaigazítást. Vegyék fel a karszalagot s tapasztalni fogják, hogy *már pusztja jelenlétükkel is elriasztják a károkozókat*. Jó szóval, vagy szigorral, mikor mi szükséges, végezzenek egyben *nevelőmunkát* is.

A parkok szeretete alakuljon át *tevéleges segítséggé*. Menetlően többet vesznek benne részt, annál kisebb lesz az áldozat, annál nagyobb a védelem és annál szebbek maradnak a parkok. El kell valahol kezdeni s a jó példa biztosan követőkre talál majd.

Pápa Miklós dr.